

გ ე ა ნ ბ ი

ნახ. ბ. ქიქიაშვილის.

1-24

31
1937

...კონსტიტუციის პროექტის მიმართ უცხოეთის კანის კმაჰციის პირველი ნიშნები გამოიხატა ბაკკვეულ ბენდესიაში—ღუმილთი შეხვედრადნენ კონსტიტუციის პროექტს. მე ამ შემთხვევაში მხედველოგაში მაკვს უველაზე უფრო კმაჰციული, შა ურისტური კანსა. კრიტიკოსთა ამ ჯგუფმა უფროგესად ჩასთვალა უბგალო, ღუმილთი შეხვედრად კონსტიტუციის პროექტს, მსა წაკომოდგინა სავმე, თითქოს პროექტი არ უოფილიუოს და იგი საერთოდ არ აკანებოდეს გუნებაში. შვიქლება სთქვან, ღუმილთი შეხვედრა არ არის კრიტიკაო. მავგამ მს არაა მართალი, ღუმილთი შეხვედრის მეთოდიც, კომგოსტ უგულგელუოვის განსაკუთრებული საზუალება, არის აგკითვე კრიტიკის ფორგა, მართალია, სულელური და სასაცილო, მავგამ მინც კრიტიკის ფორგა. (საერთოდ სიტყვილი, ტაუი)...“

(ი. ბ. სტალინი).

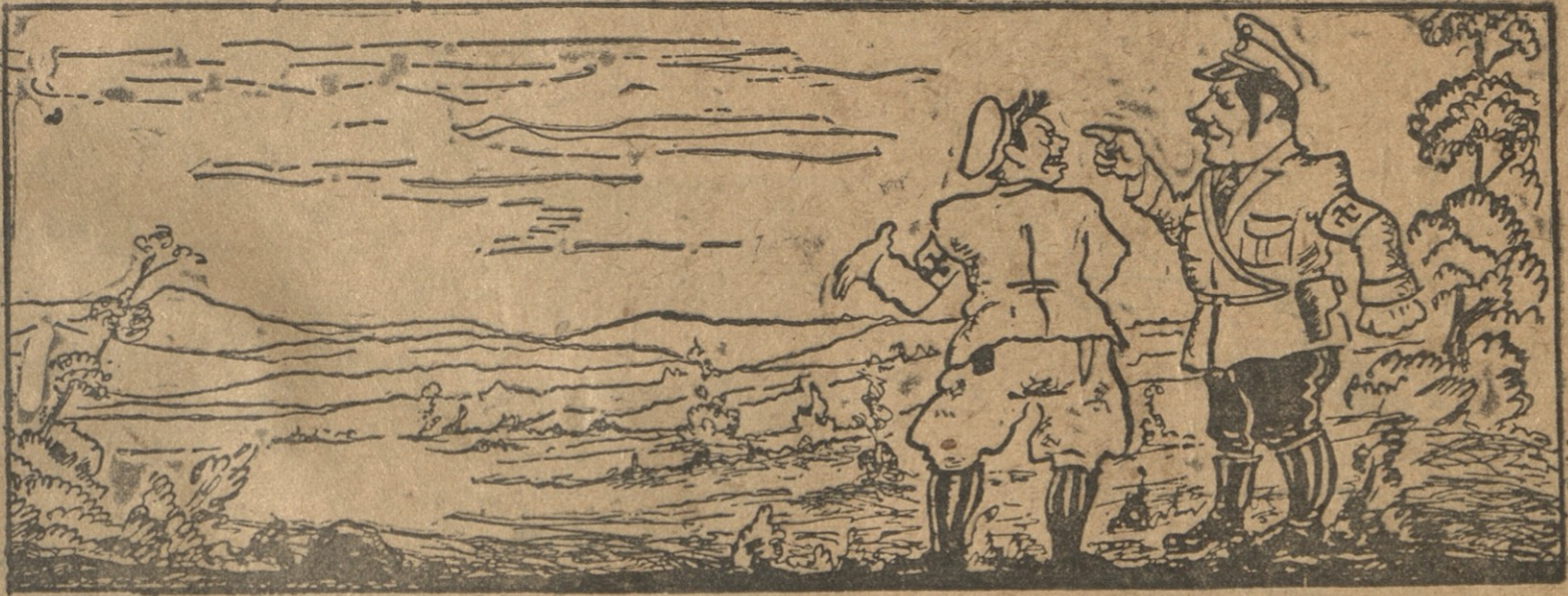

აქა ამბავი „გეოგრაფიული ცნებისა“ და გეგახილი თავის შესახებ

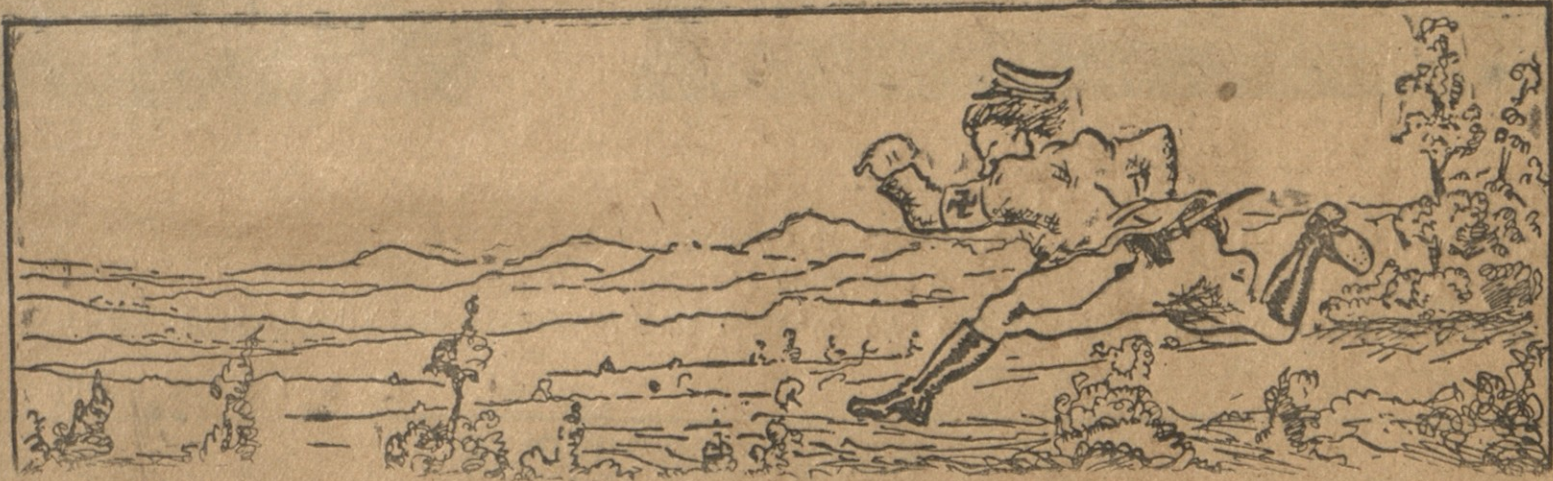
„... მთავარი კრიტიკოსებისა აღიარებს, რომ კონსტიტუციის პროექტი ნამდვილად არსებობს გუნდობით, მაგრამ იგი სთვლის, რომ პროექტი არ წარმოადგენს დიდ ინტერესს, რადგან იგი არ სვრითად არის არა კონსტიტუციის პროექტი, არამედ ფარაბინა ძალადი, ცალიერი დაპირება, ნამდვირადვე ერთგვარი მანევრის გასაკეთებლად და ხალხის მოსაბუზებლად. ამასთან ისინი დასძინენ, რომ უკეთესი პროექტის მოცემა საზოგადოებას არც შეუძლო, რადგან თვითონ სსრ კავშირი წარმოადგენს არა სანდო მფიფიოს, არამედ მსოფლოდ და მსოფლოდ—გეოგრაფიულ ცნებას (საერთო სიტყვით)“

(ი. ბ. ს. ბ. ა. ლ. ი. ნ. ი.)

ნახ. თანეშვილის.

— წადი, უკან არ მოიხედო: ადვილად გადალახავ... უბრალო გეოგრაფიული ცნებაა და მეტი არაფერი.

დივერსანტი ისეთი გამალობით გაეშურა „გეოგრაფიული ცნებისაკენ“, რომ უკან მოხედვა ვი არა, წინ გახედვაც დაავიწყდა.

— უჰ... ეს რა ამბავია?! „გეოგრაფიული ცნებისაკენ“ ცნობა დაეკარგა!

— საკვირველია, პოლისმიენი წედაგს ამ სულიგნის მოქმედებას და ზომებს არ
ღებულობს.
— აღბათ ესეც, „ესპანეთის საქმეში ჩაურევლობის კომიტეტის“ ზოგიერთ წევრებს ბაძავს.

სუტანელი, სასურსათო უწყობისს გამო შეიქმნა დამსტერნი დიდ ავტოციას ეწე
 ამისათვის, რომ კარითაფელი დისახლისებმა დანით კი არ გაფუცებან, რადგან დანამ
 იფილს ტრეკს სქლიოდ ბცლის, არიმედ მგამარსონ რთგორც პარსაგენ აღმინებს
 (არა რუბ.)

ნან. დონის. არქივები
 1927-1928

„დალამი:—ხომ არ გაწუხებთ სამართებელი?
 „კლიენტი“:—მე არა, მაგრამ რ თგორც სჩანს, თქვენ შალიან გაწუხებხ.

გერმანულ ჟურნალისტს, რომელსაც მკერძი...
გის სიტყვით რადიოთი გადაცემის დროს
კაფეში გაზეთს კითხულობდა, ექვსი თვის
პატიმრობა მიუსაჯეს.

— იცი, იმდღევანდელ თამაშში ხუთ ვერ ვავიტანე პურითი ვოლი.
ბავშვი:—ეგ რას ვაკვირს გუშინწინ მამაჩემმა სამი ერთად გაიტანა რუსთავე-
ლის პროსპექტზე.

როს ორში ერთი სახვეული
აუცდენ — გარდუვალია,
მათში ნაკლების არჩევა
მახვილ გონების ვალია,—

და ჟურნალისტის მოქცევაც
ვერ ვიტყვით: — დასაგმობია,
რადგან ზოგ „სიბრძნის“ მოხმენას
ციხის კარები სჯობია.

მალე.

„გმიკაუბი“

მადრიდის საუნევერსიტეტო ქალაქში მოი-
წამლა ოცი მეამბოხე — ლეგიონერი, რომ-
ლებმაც სამეცნიერო ექსპონატებიან ქილები
დან სპირტი დალიეს.

ფრანკოს რაზმების სახელი
„განთქვა“ მთად და ველადა
სიბრძნის ტაძარში
სპირტს ხუხავს
„მამულის დასახსნელადა“.

კოლბი.

„რავა გყვილა ავიბარე სამგაილიდან?“

ამას წინად რაიონში მოვხვდი. ჩემ ძველ მეგობრის ოჯახში
შევიარე. მთელი ჯალაბობა სახლში დამიხვდა: ცოლ-ქმარი,
შვილები ერთი-ორი მეზობელიც.

— შენ ჩემო ჯიმშერ, კარგად მოწყობილხარ, ძალიან სა-
სიამოვნოა.— ვუთხარი მასპინძელს, როცა თვალი გადავავლე
მისი კარგი ბინის ჩინებულ მორთულობას.

— ჩემი ლიდა წელს საშუალოს ამთავრებს და ეს არის,
რომ მაწუხებს.— მითხრა მან და თვლები ისე მომანათა, თით-
ქოს ამ შემთხვევაში უნდა ამომეკითხა მისი გაკვირება.

— მით უკეთესი. ძალიან სასიამოვნოა.

— ის რომ ათწლეულს დაამთავრებს, ჩვენც უნდა ავიბარ-
გოთ აქედან.

— რათა! რისთვის?

— ათწლეულს რომ დაამთავრებს, მერე ხომ უმაღლესში
უნდა შევიდეს. იმასაც რომ დაამთავრებს, ალბათ საცხოვრებ-
ლად და სამუშაოდაც იქ მოეწყობა. ჩვენც ხომ მასთან უნდა
ვიცხოვროთ. სჯობია თავიდანვე გავყვეთ და იქ დავდევინოთ.

— ჰოო, ესაა. შენი სადარდელო.— ღიმილით წარმოსთქვი
მე და თან თბილისში მცხოვრები ერთი ნაცნობი სოფრ. პ. ტყა-
პუქაძე მომიგონდა და გავიღიმე.

— რას იციანი, კაცო, რა არის აქ სახუმარო და სასაცილო?

— არაფერი, არაფერი, ჩემო ჯიმშერ. მე რაღაც სხვა მო-
მავლია.— ვუთხარი და განვაგრძე.— განა არ შეიძლება ამისა-
თვის არ აიყაროთ— და ლიდა მარტო გაგზავნათ თბილისში?!
იქ შენ ათასი ნათესაობა გყავს, საერთო საცხოვრებელშიც შე-
უძლია მოეწყოს. მერე კი ვინ იცის მას სად მოუწევს ცხოვრე-
ბა და მუშაობა...

— რას ამბობ კაცო!— გამაწყვეტინა ჯიმშერმა,— სწო-

რედ ახლა სჭირია ამ გოგოს მშობლების მეთვალყურეობა და
მზრუნველობა, სხვის ანაბარა როგორ მიუვადო.

მეორე დღეს ნაშუადღევს ქუჩაში კვლავ ერთი მეგობარი
შემომხვდა. გადამხვებია, გადამკოცნა დიდიხნის უნახავმა, მკლა-
ვში ხელი წამავლო და სახლში წამაჩინა ჩალო.

ლონგინოზმა (ამ მეგობრის სახელია) ბძნის კარებში შესე-
ლისთანავე ერთი ვაი—უშველბელი ასტეხა:

— ხალხნო, გარედ გამოდიოთ, ნახეთ ვინ მოვიყვანე.— გაპ-
ყვიროდა ლონგინოზი. ამ ყვირილზე მთელი სახლის მდგმურე-
ბი დერეფანში გამოცვივდნენ. მათ შორის ხელად შევნიშნე
ჩემი მეგობრის ოჯახობაც: მისი ცოლი თინა, ცოლის და კა-
ტუშა, მოსწრებული ვაჟიშვილი პატიკო და პატარა გოგონა
ქეთუშა.

ოთახში შეველით. შეიქნა ამბების გამოკითხვა.

ამ მუსაიფში პატარა სუფრაც გაიშალა. ლონგინოზმა თა-
მადობა იკისრა და პირველად ჩემი საღვთაძელო დალია და
ნაგადმყოფარზე სრული განკურნება მისურვა. გაიმართა მზია-
რული ბაასი და ლაღობა.

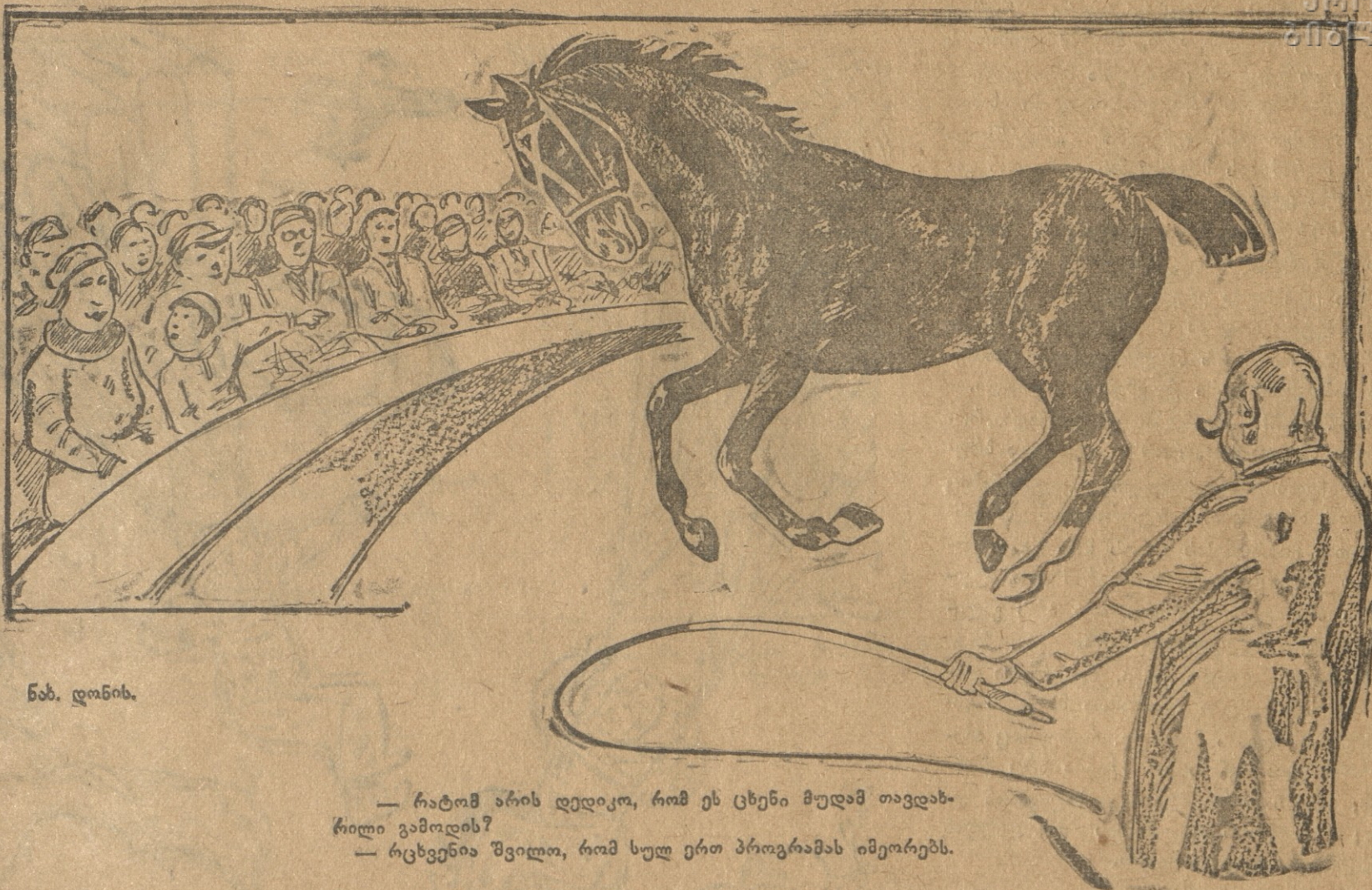
— აი, მეგობარო რიზარინ, ეს შენს ხელში გაზრდილი ყა-
ზირალი ახლა ათწლეულს ამთავრებს, სულ ფრიალებზე სწავ-
ლობს.— მზიარულად წარმოსთქვა ლონგინოზმა და პატიკოს
გადახვდა.

— კარგია, მეტად სასიამოვნოა.— ჩაილაპარაკე მე.

— ეჰ, ნეტავ სულ არ მესწავლებინა.— ნაღვლიანად ჩაუ-
რთო თინამ.

— რათა, რისთვის?— გაოცებით შევეკითხე მე, როცა მისი
ნაღვლიანი სახე შევნიშნე.

— რაღა რათა, რიზარინ, ახლა ამას არც ნასწავლი და

ნახ. დონის.

— რატომ არის დედიკო, რომ ეს ცხენი მუდამ თავდა-
ბრითი გამოდის?
— რცხვენია შვილი, რომ სულ ერთ პროგრამას იმეორებს.

არც უსწავლი ქვია, ამ შუაგზაზე ხომ ვერ დადგება?— შემეკით
ხა თინა.

— ჩემი პატივო უეჭველად ინჟინერი უნდა გამოვიდეს.—
დასძინა ლონგინოზმა.

— მერედა ამაზე ადვილი რაღაა... ახლა აბა ვის სტოვე-
ბენ უსწავლელად. უმაღლესშიც ხომ ადვილად მოეწყობა, რა-
ვი ფრიადოსანი ყოფილა.

— ავი ასე რომაა, მეც ქე ვიცი, მარა ახლა აქედან ჩვენი
აყრა არც ისე იოლი საქმე იქნება.

— ნეტა მაინც რაღა შეჩვეული ვარ აქაურობას, როგორ
მიყვარს ეს ტურფა ქალაქი.— კვლავ ნაღვლიანად ჩაუროთო თი-
ნამ და ეს მზიარული განწყობილება სულ ერთიანად დააძმარა.

— თუ გიყვართ და იცხოვრეთ, ვინ გიმლის.— დამაჯერე-
ბელი კილოთი ვუთხარი მათ.

— პატივოს რაღა ვუყოთ, რიზარინ... ხომ უნდა გავყვეთ
თბილისში, თორემ ისე რა გამოვა. ან ახლა ვინ გაუწევს დახ-
მარებას, ან სწავლის დამთავრების შემდეგ ვინღა ეყოლება.
ესეც არ იყოს, ჩვენ რაღა გავგაძლებინებს უმისოდ.— ძლივს
ამოთქვა გოჭის ხორცილი პირგამოტენილმა ლონგინოზმა.

მე სიცილი ამიტყდა. ჯერ ჯიმშერი მომაფონდა და შემ-
დეგ კიდევ ჩემი თბილისელი ნაცნობი სოფრომ ტყაბუჭაძე.

— ეს შენი თბილისში გადმოსახლების იყოს, ჩემო ლონ-
გინოზ. კარგია ერთი მეგობარი ოჯახი შემომემატება.

— ავია წელში რომ მტყხს, აი მომავალი გადაბარება, ვინ
იცის კიდევ იქ როგორ მოვეწყობით.— კვლავ სევდით ჩაილა-
პარაჯა თინამ.

— ნუ გეშინია, ქალო, არაფერს მოგაკლებ, ბინასაც ვი-
შოვი და კარგადაც მოვეწყობით.— გამამხნევებელი კილოთი
გადასძახა მის გვერდით მსხდარ თინას და მხრებზე გაქონილი
ხელი მოუთათუნა.

რამდენიმე დღე კიდევ დაეყავი რაიონში. კვლავ მრავალ
ნაცნობ-მეგობარს შეეხვდი. ბევრი მათგანი ჯიმშერისა და
ლონგინოზის მდგომარეობაში აღმოჩნდა და სულ იმას მეკით-
ხებოდნენ, თბილისში როგორ მოეწყობოდნენ, ბინას თუ იშოვ-
ნიდნენ და სხ. მე მუდამ სოფრომ ტყაბუჭაძე მაგონდებოდა და
ჩემს გულში ჩუმად მეტინებოდა.

დავტოვე ეს მშვენება ქალაქი და თბილისისაკენ გამოვს-
წვი. ჩემთან კუბაში ერთი კარგი ნაცნობი კაცი მოხვდა. ისიც

თბილისში მოემგზავრებოდა. ორთავეს გვესიამოვნა შეხვედრამ
და გავაბით მეგობრული ბაასი.

— რისთვის მოდინარ, ნიკო, თბილისში, რა საქმეები გა-
გჩენია.— შევეკითხე მას.

— ხომ იცი, ამხანაგო რიზარინ, ჩემი კოლია წელს საშუა-
ლო სკოლას ამთავრებს და ამთავითვე უნდა შევეუდგე თბილის-
ში გადაბარგვის თადარიგს...

— შენც?! წამოვიყვირე და აქ მართლაც გიჟური ხარბა-
რი ამიტყდა.

მეგობარი თვალბლაქყეტით მიცქერდა. ვერაფერი გაეგო
ჩემი ისტერიული სიცილისა და უმწეოდ გაიძახოდა:

— რა დაგემართა კაცო, დაწყნარდი. რა მოგივიდა, ამხა-
ნაგო რიზარინ.

— არაფერი, არაფერი ჩემო ნიკო. შენ დამშვიდდი, ნუ
გეშინია, ეს ისტერიული სიცილი ავადმყოფობის შემდეგ დამ-
ჩემდა. უდროოდ და უადგილოდ ამიტყდება სიცილი...

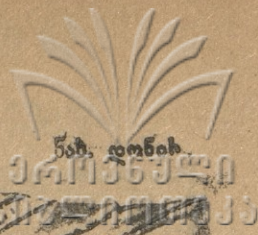
უეჭველად გინტერესებთ ვინ არის, ან რა კაცია ეს სო-
ფრომ ტყაბუჭაძე. ის ერთერთი ისეთი მშობელთაგანია, რომე-
ლიც ამ ათიოდე წლის წინათ თავისი ვაჟის უმადლეს სასწავ-
ლებელში მიბარების გამო თბილისში ჩამობარგდა. აქაო და
შვილთან უნდა ვიცხოვრო, უმისოდ რა გამაძლებინებსო და სხ.

ვაჟმა ავრონომიული განათლება მიიღო და უკვე მეექვსე
წელსა ჩვენი ქვეყნის სხვადასხვა რაიონებში მუშაობს. სოფ-
რომ ტყაბუჭაძე დადის თბილისის ჭოჩებზე და ყველა ნაცნობ-
მეგობარს მუდამ ერთსადაიმავს შესჩივის.

— რაღა ტყუილად ავებარე სამტრედიიდან? რაღა გამო-
ვიდა, ბიჭთან მაინც არ ვცხოვრობ და მე და ჩემი ბებრუხუნა
(აქ სოფრომი თავის (ჯოლს გულისხმობს) ერთმანეთს შევეკე-
რით და შვილის ნახვის ნატვრაში ამოგვდის სული.

და როცა სოფრომი ვინმეს შეხვდება, რომელიც თავისი
შვილის უმადლეს სასწავლებელში მიბარების მიზეზით აპი-
რებს თბილისში გადმოსახლებას, ასეთ დარიგებას აძლევს:

— არ ვირჩევთ, მეგობარო... ჩვენი სპეციალისტები მხო-
ლოდ თბილისისათვის არ იზრდებიან. მათ ჩვენი ქვეყნის სხვა
დასხვა კუთხეებშია, უნდა იმუშაონ და მუდამ კულში ხომ
ვერ სდევთ თქვენ შვილს?

წინააღმდეგობა — ფანტასტიკურმა შავწივი, რომელსაც ფრთები აქვს, მაგრამ ყუმბარებს შიანც არ გვაყრის. ცნობილია მისი ჯიშდანი „მშვიდობიანობის“ ანგელოზი. დიდი ხანია, წაიკვამლეოფობს. შენევაში „მკურნალობენ“, მაგრამ მის მაჯისცემას თანდათან ვაქარესება ემჩნევა.

ბავრორა — განთიადი. ფთენების დაწყების აღმნიშვნელი სიტყვაა. ამავე სახელწოდებით ცნობილია ვრესერო, რომლის გამოჩენამ პეტროგრადადანი დიდი ოქტომბრის დასაწყისში ფათენების ნაცვლად სულ დააბნელა ვაპიტალისტური ქვეყნების მომავალი.

გალილიე — განთქმული მეცნიერი, რომელიც ამტკიცებდა, რომ დედამიწა ბრუნავს, ჩვენი პატივცემული კალმოსნებიც (ყველას არ ვგებთ) რესტორანიდან ან ბანკიტიდან დაბრუნების დროს ხშირად ამტკიცებენ ამავე დებულებას, მაგრამ მათ მტკიცებას არავითარი ვაგშირი არა აქვს გალილიეს მეცნიერულ თეორიასთან.

მევა — ბიბლიური ქალი, ზღაპრული განმარტების მიხედვით ადამიანთა მოღმის წინაპრის — ადამის მეუღლე, რომელსაც არავითარი უსამოცენება არ ჰქონია არც ქმართან, არც სავაქრო, ორგანიზაციებთან და არც მეგობრებთან ახალმოდის ტანსაცმელის შეკერვასთან დაკავშირებით.

ქრთამი — იბ. ქათამი. ქათამი — შინაური ფრინველია. ძველ დროში ხშირად იხმარებოდა ქრთამის ხახიო. ქრთამად მიყვანილი ან მიტანილი ქათამები თურმე ორატორობასაც ცო ახერხებდნენ. ამას ამტკიცებს ერთი გაღმაცემა:

მეფის რეჟიმის დროს ერთმა სოფელელმა გლეხმა, რომელსაც დანაშაული ჰქონდა ჩადენილი, მსაჯულს შინ ვარიები მიჰგვარა და სთხოვა:

— ქურდობას შაბრალეგენ და დამეხმარეო. მსაჯულმაც აღუთქვა დახმარება.

საქმის გარჩევის დროს დიდხანს ილაპარაკა, დაზარალებულმა ბრალდებულის წინააღმდეგ და ბრალდებაც აშკარა ნიშნებით დაუმტკიცა.

— ამის სავასუხოთ შენ რაღას იტყვი? — შკითხა დაბოლოს ქრთამის გამცემ ბრალდებულს მსაჯულმა.

— მე რა უნდა ვსთქვა, — უპასუხა გლეხმა: — ჩემს მაგივრად, მე რომ ვარიები მოგიყვანე, ისინი ილაპარაკებნო.

რუსეთის თვითმყოფლობის ბატონობის დროს საქართველოში ქათამი და ქრთამი სინონიმები, ესე იგი ერთი და იმავე ცნების აღმნიშვნელი სიტყვები იყო. ქათამი და ქრთამი რომ ერთსა და იმავე აღნიშნავდა

— ნამდვილი სტახანოველია ჩვენი ნიკო: მაერსაც ისე არღვევს, როგორც ვამომუშავების ძველ ნორმებს.

ტავდა, ამას ამტკიცებს ქვეით მოყვანილი ანეკდოტი, რომელიც გავრცელებული ყოფილა ოქტომბრის რევოლუციამდე:

ერთმა გადაგვარებულმა ქართველმა მოხელემ, რომელსაც ქართული სრულებით დავიწყებული ქონდა, მოინდომა სიბერის დროს დედა ენის შესწავლას. ამ მიზნით მასწავლებელიც დაიქირავა. იშოვა წიგნი და შეუდგა ანბანის შესწავლას. მიადგა ასო ქანს. ამ ასოს ზევით ქათამი იყო დახატული; ქვეშ კი რამდენჯერმე წარწერილი ქონდა შესაფერი სიტყვა ქათამი. ეს სიტყვა მოხელეს მასწავლებელმა ვერასგზით ვერ ათქმევინა. — ქ-ათ-ამ-ი! ქ-ათ-ამ-ი!

— ერთად რა გამოდის? — შეეკითხა მასწავლებელი — ქრთამი, ქრთამი.

— ხელახლა წაიკითხე.

მოხელემ ისევ სხარტად ვაამეორა:

— ქ-ათ-ამ-ი, ქ-ათ-ამ-ი, ქრთამი, ქრთამი.

კავაკი ნიანგს

(ქ. ჯუღელიდან)

ნიანგოჯან გაგვისენე.— გეაჯები, გევედრები & მაგრამ ჩვენთან ჩამოსვლის დროს წამოიღე თანვე ფრთები.

ფრთები მიტომ დაგჭირდება, რომ ვერ იტევს გამვლელთ ხიდი, ისე არის გაქედლი, შეგეცვლება შიშით „ვიდი“.

ველარ გვიტევს... წყლის წილის ლამის გავხდეთ მალე ძღვენი; მოგვეშველე ნიანგოჯან, ხიფათისგან დაგვისენის...

უცხოეთის იუმორი

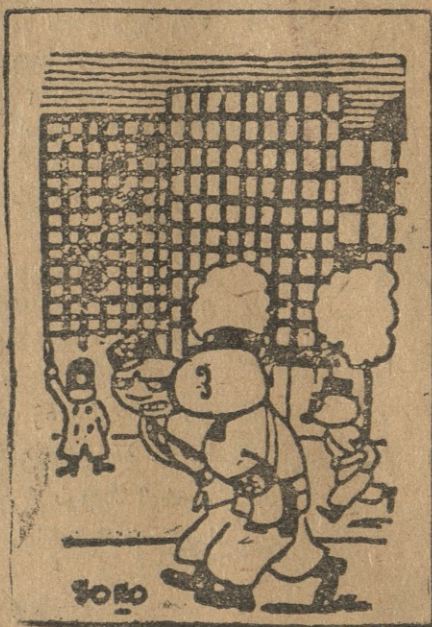
ეროვნული
„გამარჯვებულნი“
იგლიძეთა

ინტერვიუ გენერალ ფრანკოსთან

— გენერალო, რა საშუალებით ფიქრობთ
ვააბედნიეროთ ესპანეთის მოსახლეობის ნა-
ხევარი?
— რომელი ნახევარი?
— ის ნახევარი, რომელიც ცოცხალი დარ-
ჩება...

არჩევანი

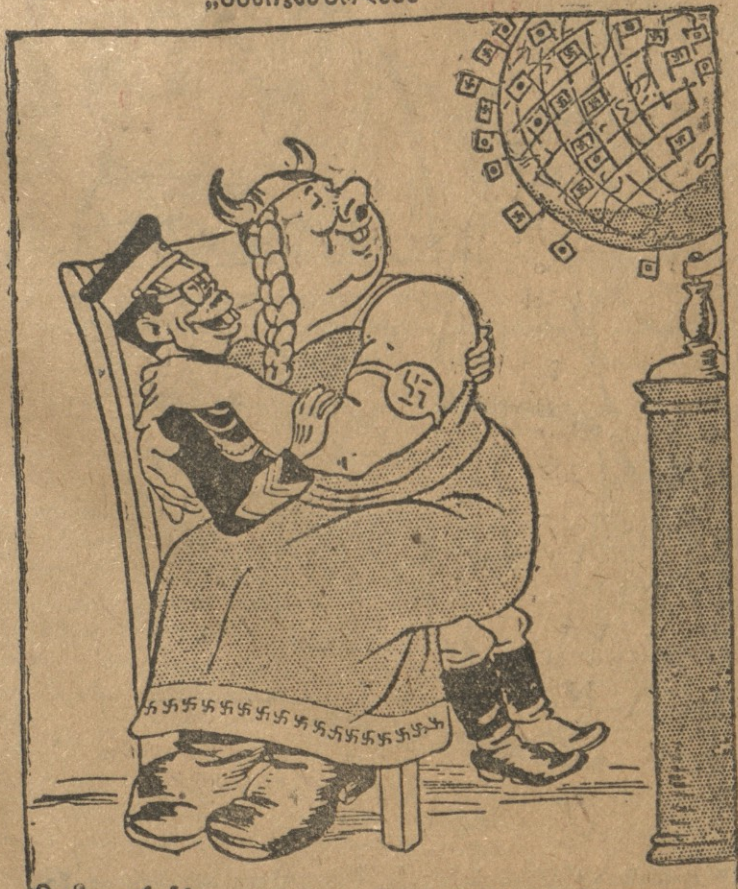
ზრიც:—რა გირჩევნია, დღევანდელი ძეგ-
ვის ნაჭერი, თუ ხვალინდელი უკრაინა?

— ყოჩაღ! პირდაპირ ნეიტრალურ ზონაში
ჩააფარა!

რუსული იუმორი

„გამარჯვებულნი“

იუ. ლევიტა-36.

იაპონია (გერმანიას): — ჩვენ გიჟურად გვათრობს სიყვარუ-
ლი... სხვების მიწა-წყლისა.

ნან. ზ. უფიშოვიჩი.

ბურკოსი.

„მესამე იმპერიის“ პირველი კოლმოსი.

ეს ყველამ იცის, რომ ვაჭრობის დიდია მარგი
 ვერის ხიდს იქით საკავშირო უნივერსალი,
 რასა მილიონ მანეთამდე წლიური ბრუნვით,
 განთქმულიც თავის მყიდველებზე ნიადაგ ზრუნვით,
 ჯერ თათბირებს რომ მართავს მათთვის ყოველ კვირაში,
 იკვლევს, იძიებს, ემდურება თუ ვის ვინ რაში.
 მომწონს მე მისი დიდი ზრახვა, დიდი მისნია,
 მიტომ სულ ნაღზე ვყიდულობ იქ, არ მრწამს ნისია,
 და თუ მართლის თქმა მართებული და სინდისია,
 აქ ვაჭრობაში გამარჯვებაც სწორედ მისია!
 და მომხმარებლებს უკეთესად რომ ემსახუროს
 მათში ნდობა და სიყვარული დაიმსახუროს,
 კედლებს ამშვენებს წარწერების მთელი სერია,
 სადაც თასები და წესები ზედ აწერია.
 და არ თუ ფასი, თვალს იტაცებს, ვით თევზს—ანკესი,
 ყიდვა—გაყიდვის, დგომის, ჯდომის შინა განწესი.
 მაგალითისთვის, ჩვენ ავიღოთ თუნდ ეს წარწერა,
 გულუბრყვილობა და სიმართლეც მე მისი მჯერა!
 ის ჩვენ გაგვაცნობს, რომ ვისარგებლოთ გარემოებით,
 გაერთიანებულ სალაროს „მომსახურებში“ (1),
 „მომსახურებში“—რომ სიტყვაა ჩვენი ქართული
 მიტომაც არას წარწერაში ის აქ ჩართული,
 მხოლოდ მე საქმე მით შემემთხვევა, უკუღმართული,
 შემტევ მტერსავით წინ შემხვდა, ვით მავთულხლართული,

და შემაჩერა სალაროს წინ ხელ გაშვებული,
 არ მომხმარა არც აბრა, არც ზედ წარწერილი!..
 მე ხუროების მქონდა მართლაც საქიროება:
 ზამთრის პირია, რემონტების ცხელი დროება,
 და შეკეთებას ჩემი ბინაც რომ მოითხოვდა,
 მეც ხუროების საშოვნელად გული მიწვევდა...
 და მივადექი მეც სალაროს, იმ წარწერიანს,
 ვხედავ მოლარე ქალს ლამაზს და თმაგიშერიანს,
 რომ წარუდექი ხუროების მას მოთხოვნითა...
 მაგრამ ვაი მე, მომვარდა ის მწიფანი ხმითა:
 „მე შენ ხუროებს მოგცემ მაგ თავში!
 სამასხაროდ მოთრეულხარ უნივერსალში?!
 გასწი, გამშორდი, არ გინილონ ჩემმა თვალებმა“!..
 ეჰ, რად იციან დაბრიყვება ზოგჯერ, ქალებმა?
 კაცის, რომელიც გულწრფელია თვის მოთხოვნაში,
 როგორც მე მაშინ ხუროების ვიყავ შოვნაში?!
 და ხუროები იქ თუ არ ყავთ, სად ეს სწერია,
 მე რა ბრალში ვარ, სჩანს, დამწერი დასაქვრია!
 თორემ მსგავს ქცევას ხულიგნური ბეჭედი აზის,
 სულ არ შემშენის იგი წესებს უნივერსალისქ..

ზ ი პ ლ.

ჩაბე—ჩაბე

(მ. მახარაძე)

ერთი კონვერტის საშოვნელ
 ფოსტაში ბრძოლა გპირდებათ,
 თარი დღე რიგში ჩადგომა,
 ცხვირპირის მტვრევა გინდებათ,
 შიგ ხშირად ისმის ყვირილი:
 — თმაში გამიშვი ხელიო.
 მაგრამ ამბობენ, დღემდის იქ
 არცინ გამოჩნდა მხსნელიო.
 რაცში ტფლისით გზავნილი
 რუდარვას მომცეს „ექსპრესი“
 სჭირდება ფოსტის მუშაკებს,
 ნიანგო, შენი კომპრესი.
 ჯინოშა შეხვალ, რას ნახავს/
 ვანო მოსულა მთვრალია,
 ილიკოს ჯაფრი ჰქონია,
 დაუბრიალა თვალია.
 აჰა, დაიწყო სენასი,
 კიდევ გაცხარდა ომია.
 ცხვირმომტვრეული გამოაქვთ
 გამშვილებელი შონია.
 დიდხანია დაიწყო
 კინო-თეატრის შენება,
 თუ კი ოდესმე დაითავრდა,
 ალბათ აქნება მშენება.
 ამ მშენებლობის ტექნიკებს
 შეჯიბრება აქვთ სმაშია,
 ჩამოდი და დარწმუნდები
 იანგო, შენ ამაშია!

ნაში.

გოგონა კოსტა და მისი ფოსტა (ტყიბული)

კაცი შეიქნა ჭალარა
 მოწამე წარსულ დროების,
 ფოსტის გამგეა ამჟამად
 ტყიბულის მალაროების:
 გადაიგრიზავს უღვაშებს
 კაცი ვერ სჯობნის მხნეობით
 (გაზეთს აგროვებს ყუთებში
 კვირაობით და თვეობით).
 თუ შეგლო,

ზოგიერთ რაიონულ სასამართლოებში ალიმენტების
 შესახებ საჩივრების გარჩევას აკვიანებენ.
 ნახ. ლონის.

— შეილო, ჩემს ახალვაზრობაში აქ ერთი საჩივარი შემოვიტანე ალიმენტის შესახებ, ხომ არ გაგირჩევიათ?!

კმაყოფილი

„გვილისის ვალინისის სახელობის ქარხანა ხშირად წუნსაწოლებს უშვებს; მაგრამ გამოშვებული საქონლის პროდუქციის რაოდენობაც ვერ აკმაყოფილებს გაზრდილ მოთხოვნილებას.

ნახ. გ. ისაევის

— ჩვენ ქარხანას მომხმარებლები ემდურებიან, — წუნს უშვებსა!
 — მომხმარებლამდი როდის აღწევს? რაც პროდუქცია მოდის, ყველას ჩვენი უნივერსალის თანამშრომლები ინაწილებენ.

ეროვნული
 დემოკრატია

ჩარირამას — თქვენგან მოწოდებული მასალა ჩვენივე ეურნალის 1934 წლის პირველ ნომრიდან არის თითქმის სიტყვა-სიტყვით „გადმოქაფული“.

უბებოს — (აქვე, სტუდენტთა ქალაქი) — ტეტ — ფრანგულად თავს აღნიშნავს. აქვენი კი უ-ტეტო — ესე იგი — უთავო ყოფილხართ. ასეთ დასკვნამდე მიგვიყვანა თქვენი ფსევდონიმის ფილოლოგიურმა განმარტებამ. მართალია ცოტა „რაცხა“ ფრანგული ლექსიკონიდანაც მოვიგონეთ, მაგრამ თქვენი წერილის წაკითხვა უამისოდაც საკმარისი იყო, რომ გაგვეჩვენა თქვენი ფსევდონიმის შინაარსი.

ბუღას (აქვე) თქვენი ფსევდონიმი უფრო მიმზიდველი აღმოჩნდა, ვიდრე თქვენი ლექსი. აი თქვენი „შემოქმედების“ ერთი ნაწილები:

მე მინდა ვიყო
 მგოსანი დინჯი.
 ამ ჩვენს „გასტრონომს“
 მოხვლია ბრინჯი.
 ზოგს ხუთად ყიდის
 ზოგს სამ მანეთად
 და ათ შაურად
 რადგან სხვადასხვა
 არის ხარისხის,
 მომლოდინეა
 აწ შენი რიხვის,

ლექსთწყობა სუსტია და არც შინაარსიც გამართლებული: ნუთუ „გასტრონომი“ საყვედურის ღირსია, რომ მდარე ხარისხის საქონელს ნაკლებ ფასად ყიდის? მოკლულ: შეგიჩრჩევიათ ფსევდონიმად ბუღა, რქოსანი, მაგრამ ამ ლექსით ვერ უნდებოთ მაინც მგოსანი.

აბხანაგო ნიანგო!

აბხანაგო ნიანგო!

ამ რამოდენიმე დღის წინად სადგურ მარელისში საფოსტო ყუთში უნდა ჩამეგდო ფოსტის გასაგზავნი წერილი. ის იყო წერილი ყუთთან მივიტანე, რომ ვილაც მოქალაქემ შემაჩერა.

— არ ჩააგდოთ მეგობარო, თორემ დაიკარგება.

უცნობი მოქალაქის ჩემს წერილისადმი გულშემატკივრობამ გამაკვირვა და ცნობის-მოყვარეობით შევეკითხე:

— საიდან იცით თქვენ, რომ დაიკარგება.

— არ გააგზავნიან და სულ ერთი არ არის, გინდამც დაკარგულიყოს — მითხრა მან და განაგრძო — 5 დეკემბერს სწორედ ამ ყუთში ჩააგდო წერილი ქრისტინე დეკანოზიძემ. 10 დეკემბერს როცა ის სადგურის წინ გამოვიდა შემთხვევით შეეხო ყუთს, ყუთის კარები თავის თავად გაიღო და ჰოი საკვირველებაც. ქრისტინეს წერილი ისევ შიგ იყო. საკვირველია, თუ კი მარელისის ფოსტის ყუთის კარები ყველა მოქალაქის მიერ აღვილად იღება, რატომ ვერ ახერხებენ „გადგობას“ თვით ფოსტის თანამშრომლები?

ამხ. ნიანგო!

შაუმიანის ქუჩაზე ნომერ შვიდში არსებულ „სოიუზპეჩატის“ რაიონულ კანტორის შესავალ კართან გამოკრულია საკმაოდ მოზრდილი დაფა, რომელზედაც სწერია: „დღეს სხვადასხვა მიზეზების გამო დაგვიანებით გამოვა შემდეგი გაზეთები და ჩამოთვლილია: „ზარია ვოსტოკა“, „კომუნისტი“, „მუშა“, „ახალგაზრდა კომუნისტი“ და „კოლექტივიზაცია“. ვინაიდან ჩვენ ამ უბნის მცხოვრებთ მოგვწყინდა „კოლექტივიზაციის“ ამდენი ამაო ლოდინი, ამიტომ გთხოვთ გვიბასუხოთ კიდევ რამდენ ხანს დაგვიანდება გამოსვლა გაზ. „კოლექტივიზაცია“?

აბდალაძე.

გ. ნათაშვილი.

ესპანეთის საჰაერო ძალების ჩაურევლობის კომიტეტის ფაშისტურად
ხსენებითი წევრები ცდილობენ გერმანიის და იტალიის ინტერვენციის
ბაქტების ხელის დაფარებას.

ბრძოლის
გეგმვა

— ამბობენ რომ გერმანია თვითმფრინავებსა და ჯარის ნაწილებს უგზავნის ფრანკოსო. მე ვერც ერთს ვხედავ და ვერც — შეორენს.

ნახ. ს. თოდრიას სახ. სტამბა „კომუნისტი“ კამოს ქ. № 68;

რედაქცია — ჯორჯიაშვილის ქ. № 5

მთავლიტის რეგისტრაციის № 18001

პ.-მგ. რედაქტორის მაგიერ: ს. ვაჩეჩილაძე.